

Els Drets Humans: una vigència imperfecta

Quan el 5 de novembre del 1948, l'Assemblea plenària de les Nacions Unides va aprovar la Declaració Universal dels Drets Humans començava una nova era pel que fa al reconeixement de la dignitat de la persona i a les seves possibilitats de menar una vida més pròspera, més lliure, més enriquidora. Cinquanta anys després, el drets i deures continguts en la Declaració constitueixen, sovint de forma implícita, el substracte de tota l'activitat política i periodística actual. A la vegada, però, resulta evident que en molts països –i no únicament del Tercer Món– els Drets Humans, continuen essent, totalment o en algun dels seus punts, una assignatura pendent. Tot això, es analitzat en aquest tercer número dels Quaderns del CAC per algunes de les persones que més s'han compromés, en el nostre país, en la defensa dels Drets Humans i també per reconeguts experts en el camp del dret o dels mitjans de comunicació. El balanç, com el lector podrà comprovar, ens dibuixa una vigència imperfecta que ens invita tant a celebrar el camí recorregut –que en el nostre cas particular no és pas poc– com a seguir lluitant per la plena vigència dels continguts d'aquella Declaració.

Agustí Pons

Director